

Væleydnað útferð á Brennö nærhendis Gøteborg:

70 føroyingar og triggir føroyskir bátar í Svøríki

Herfyri skipaðu føroyingar í Danmark fyri eini útferð í Svøríki. Ikki færri enn 70 fólk vóru við og triggir kappróðrabátar. Henda ferðin eydnaðist sera væl, ikki minst tí hesi bæði oyggjafólkini hóskaðu so væl saman skrivur Ólavur á Heygum í frásøgn frá ferðini, sum vit prenta niðanfyrir. Somuleiðis prenta vit grein, sum stóð í Gøteborg-Posten um vitjanina.

»Sum kunnugt skipar Neystið fyri Færø Regatta í Ishøj havn á hvørjum ári.

Í fyrstan var tað bara kappróður ímillum føroyskar útisetar. Í seinastuni hevur lutteka verið frá hinum norðurlondum eisini. Soleiðis var ein manning frá Brennö nærhendis Gøteborg í Svøríki.

Hesi dæmdu sera væl tiltakið og vórðu vit bjóðað til stevnu hjá teimum í august í ár.

Tann 26. aug fóru 70 fólk frá Neystinum við buss og triggir føroyskir

bátar. Henda ferðin eydnaðist væl. Hesi oyggjafólk hóskaðu væl saman við føroyingum.

Kappróðurin bleiv avriggaður soleiðis, at róð varð bæði í seksmanna-ferum og teirra tungu »travaljum«, líkasum tað var skift aftur. Teir róðu eisini við føroyskum bátum.

Vedrið var gott. Vit vórðu innkvarterað í einum skúla og fritíðarheimi. Seinni um kvöldið varð hildin ein rímmarveitsla í einari veitsluhøll, sum var á tremur við fólk. Har vórðu

hildnar røður, feløgini góvu hvør øðrum gávur, sungið og fandið upp á gólv. Kvæðini hoyrdust víða um. Svíar spældu harmoniku og gittar og eingilski dansurin gekk uppá tað besta. Eina tíð gekk dansurin inni í veitsluhøllini og úti, tí øll ikki kundu vera inni í senn. Nógv tóku til, at í slík veitslu man fáur hava upplivað. Bæði oyggjafólkini hildu út til tann ljósa morgun. Onkur mundi ongantið fara til songar.

Einaferð fyrrapart sunnudag fyrrreikaðu

nøkur fólk eina rímmar morgunmáltíð við føroyskum viðskera úti í einum túni. Hýrurin var góður og her hoyrdust aftur skónur og onkur vísa.

Í eini vakrari kirkju helt Petur Andrew eina føroyska gudstænastu. Hetta var so vakurt og so inniligt føroysk mentan, at vit ikki gloymdu Guds hús. Petur helt eina vakra róðu og vit sungu føroyskar sálmar og endaðu við tjóðsanginum. Tað var kanska onkur, ið hevði reyðrandað eygu. Tað var ikki til at meta,

um hetta var av rørslu ella av ov litlum svøvn frá tí farnu nátt.

Samanum tikið var tað ein sera væleydnað útferð og man hetta vera fyrstu ferð, føroyskir kappróðrabátar hava

róð í Svøríki», skrivur Ólavur á Heygum vegna áhugafelagið Neystið.

Hús í Tórshavn

Hús Undir Fjalli til sølu. Prisuppskott 900.000 kr.

Tlf. 17595, eftir kl. 18.00

Nordisk förbrödring under roddweekend – Vi elsker er!

Ett udda idrottsutbyte, som utvecklats till en härlig nordisk förbrödring och som säkerligen kommer att bli av varaktigt slag, har etablerats i sommar. Inblandade är skärgårdsfolk från Sverige, Danmark och Färöarna.

Av BO NILSON

Upprinnelsen till det hela var, att en liten grupp från den livaktiga roddklubben Galären på Brännö på sen-våren åkte ner till Själland och representerade Sverige i Nordiska Rodden, en tävling utanför Köpenhamn. Ordföranden i Galären, Göte Westberg, berättar:

– Regattan där nere arrangerades av den färöiska föreningen Neystið og vi fick tävla i deras »sexmannfar«, en båttyp, som är nio meter

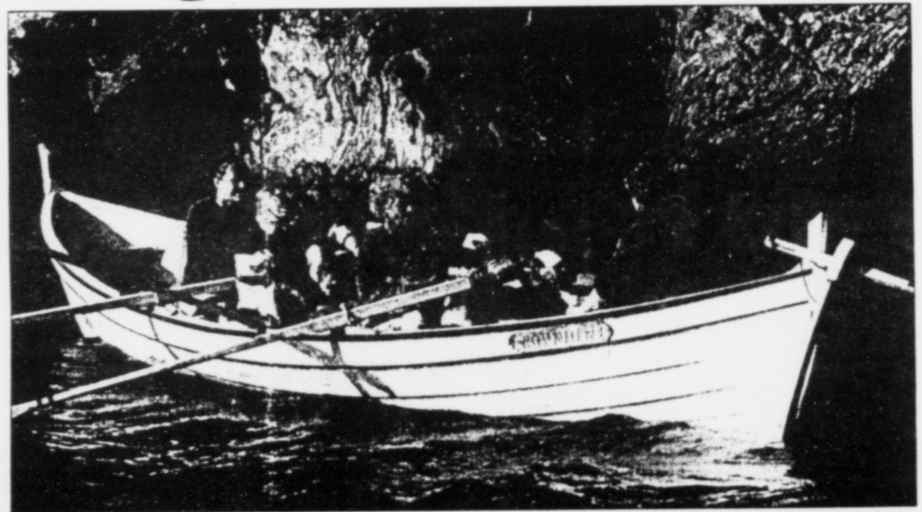
lång och har formen av ett vikingaskepp. Som namnet antyder är det sex roddare plus styrman. Vi från Brännö, som specialiserat oss på rodd med tio-huggare, var lyckosamma och kom på andra plats efter färöingarna själva.

– Vi fick från början en otomordentlig kontakt med arrangörerna och beslöt oss omgående för att redan i år bjuda upp dem på en svarsvisit.

Gensvaret blev fantastiskt. Sista weekenden i augusti kom de med en 70 personer stark trupp, pojkar och flickor från övre tonåren upp till 65-årsåldern. Huvudparten kom från Neystið men några representerade också

Føroyskt Felag i Ballerup och ytterligare någon klubb. På trailern hade de med sig tre av sina egna båtar.

Rodden var uppdelad i flera olika avdelningar. Det tavlades dels i tiohuggare, dels i de färöiska båtarna och dessutom i både herr- och damklasser. Som sig bör vann hemmalagen i tiohug-

Roligt. De färöiska tävlingsbåtarna har formfulländade linjer. Här är ett av Brännös damlag på en träningstur före tävlingarna.

garna, medan gästerna hade bättre teknik i de smäckra »sexorna«.

Tävlingarna hölls alldeles utanför Brännö Brygga och på landbacken blev det allmän förbrödring mellan gäster och hemmabor. In-kvarteringen skedde i Brännö skola och i öns båda dagshemlokaler.

På kvällen var det fest i Brännögården. Denna fylldes till sista plats med 110 sittande gäster. Andå fick man duka utomhus för ytterligare ett 40-tal personer.

Det var mycken sång och musik, och färöingarna visade prov på sina typiska folkanser. Sedan var det vanlig dans och allmän förbrödring tills långt fram på små immarna.

Första dagen var det alltså idrott, fest och glam. På söndagen var det bad och vila men också andakt. Bland de gästande roddarna fanns det nämligen också en präst. När denne fick klart för sig att det fanns en kyrka på Brännö ornlade han en färöisk andakt för

sina landsmän.

Kontakten mellan brännöborna och de långväga gästerna blev under de båda dagarna extremt fin.

– Kanske är det för att vi samtliga är öbor, som vi förstår varandra så väl, sa ordföranden för Neystið, Ólavur Heygum. Gästerna blev också fortjusta i miljön och naturen på Brännö. Man fick åter uppleva hur det var att trampa på sten och klippor och inte som i Danmark bara i sand.

Det här var otvivelaktigt

början på en internordisk kontakt, som kommer att vidmakthållas länge. När Styrsoölagets skärgårdsbåt på söndagseftermiddagen lade ut från Brännö Rödsten med gästerna ombord ljöd Färöarnas nationalsång mäktigt ut över Asperö sund och sedan ropade man till de vinkande brännöborna:

– Vi elsker er!

Det här var nordisk i ordets rätta bemärkelse.